

Sean Connery:
“Hollywood’da değilseniz, daha çok
aranırsınız.”

25 Temmuz 2005’te Mithat Alam Film Merkezi’ne konuk olan Sean Connery büyük bir kalabalığın yoğun ilgisi karşısında kendisine yöneltilen soruları yanıtladı. Yamaç Okur’un moderatörlüğünde gerçekleştirilen söyleşi sırasında Connery yönetmen Sidney Lumet ile ilişkisinden ve sinema endüstrisine dair gözlem ve tecrübelerinden söz etti.

Sean Connery: Film Merkezi'nizin arşivini gördüm, size bir soru sormak istiyorum. Görünüşe bakılırsa, sinema konusunda muazzam derecede coşkulu ve isteklisiniz. Üniversitenin yüzde onu, belki de yüzde onundan daha azı - ki bu yaklaşık 650 yabancı öğrenci eder - hizmetlerinizden, olanaklarınızdan yararlanıyor. Yönetmenlerle, yazarlarla, yapımcılarla tanışıp belgeseller üzerine sohbetler ediyorsunuz. Peki, neden bir sinema bölümünden yoksunuz? Bulgaristan’dan ya da farklı ülkelerden pek çok yabancı insanı ziyaret etmelisiniz, onlar buraya gelip çalışmalarınıza katılımda bulunabilirler, çünkü onlar da kendi ülkelerinde sinema için yanıp tutuşuyorlar. Böylece, sizler de belgeselin dışında daha farklı şeyler yaratabilirsiniz. Demek istediğim şu; belgeselleri yapmak kolaydır. Ben bile bir belgesel çektim. Çok ciddiylim. Çok da zor değil. Bunun dışında sunum konusunda da bir sorun yok. Sizlerde büyük bir azim gördüm. Ne istiyorsunuz? Bir sinema okulu mu, yoksa sadece buraya gelip film izlemek ya da filmlerde rol almak mı? Eğer öyleyse, tamam. Bugün bu

okulda okuyan bir genç kızla tanıştım. Sinema konusunda çok coşkulu ve istekliydi. Öyle bir çeşitliliğe sahipsiniz ki; konu esasında ne istediğiniz sorusuna geliyor. Gerçek bir sinema okulu mu istiyorsunuz? Türk tarihinde çok ilginç öyküler olmalı. Siz geçmişe dönüp bu öyküleri günümüze taşıyabilir ya da bugün hakkında yazabilirsiniz. İsterseniz başlangıçta belgesel filmler yapın, ama eğer sinema okulu istiyorsanız, böyle bir başlangıcın gerekli olduğunu düşünmüyorum. Şu anda yapılan çalışmalarla ilgilenen yüzde on oranında öğrenci zaten var. Siz de bir adım ileri gidip iyi bir kariyer yapabilirsiniz, sizin gibi bu süreçlerden geçmiş insanların birikimlerinden yararlanırsınız, sizden sonrakilere benzer birikimler bırakırsınız. Örneğin, benim ülkem İskoçya’da en eski film festivali olan Edinburgh Film Festivali düzenleniyor. Ben de muhtemelen en yaşlı katılımcı olduğum için 50 yılı aşkın süredir takip ediyorum. Her yıl 10 müthiş gün geçiriyoruz, insanlar dünyanın her yerinden festivale katılıyorlar. Ben de oyunun başını çekiyorum.

Sizin bol suyunuz, ağacınız, çekim yapacak mekanınız, dijital kameralarınız var. Herkes bir belgesel çekebilir. Yapmanız gereken; yapmak istedikleriniz üzerine düşünmek.

Dinleyici Soruları

Sinema eğitimi almış bir yönetmenle film çekmeyi usta-çırak ilişkisi içinde öğrenmiş bir yönetmen arasında belirli şekilde bir fark olup olmadığı konusunda bir tartışma var. Sizin birlikte çalıştığınız yönetmenlerin bir kısmı ilk gruptan, öteki kısmı da ikinci gruptan. Siz eğitim durumundan kaynaklanan böyle bir fark hissettiniz mi ya da sizce böyle bir fark gerçekten var mı?

Hayır, bence iyi ve kötü diye bir ayırım vardır. Bazıları çok iyidir, bazıları ise çok kötüdür. Eğer oyunculukta bir kariyer düşünüyorsanız, sizin yerinizde olsam bu konuda herhangi bir endişe duymazdım.

İstanbul'da çektiğiniz filmlerde hangi mekanlarda bulunmuştunuz, İstanbul'da ne gibi anılarınız oldu?

Bütün mekanları ve yaşadıklarımı hatırlamam zor, 43 yıl öncesinden bahsediyoruz. Yeni bir ülkeye gelmek benim için her zaman harika bir deneyim olmuştur. Bir ya da birkaç hafta boyunca gerçek anlamda o yeri fark edemiyorsunuz ya da tam değerini kavrayamıyorsunuz, o yerden ayrılanaya kadar. Türkiye'de kurduğum güzel arkadaşlıklar oldu. Aslında aradan geçen bu kadar zaman içinde Türkiye'yi ilk ziyaretim. Sürekli İngilizce konuşup ortak pazara girme konularından bahsetmek dışında, buraya gelerek çok güzel vakit geçirdik. Bu cevaplarım tecrübelerim konusunda sizi tatmin eder mi bilmiyorum.

***From Russia with Love* (Yön: Terence Young, 1963) filminizde İstanbul'a bir misyonla gönderiliyordunuz. Bu filmin gösterilmesi güncel bağlamda Kennedy birliğiyle ilişkili. Genelde Bond filmleri 2. Dünya Savaşı'ndan hemen sonra ortaya çıktı ve Soğuk Savaş döneminde hasılat rekorları kıran filmlerdi. Siz Soğuk Savaş'ın Bond filmleri üzerindeki etkisi konusunda ne düşünüyorsunuz?**

Dediklerinize kesinlikle katılıyorum. Savaşın sona ermesiyle her şey değişti. Benim hoşlanmadığım nokta ise bütün özel efektlere verilen önem. Benim için bu durum çok ilginç değildi. Uzay çağında bu ilgisizlik zor ama uzayla, seferlerle, buna benzer şeylerle ilgilenmiyorum. O zaman onlar da düşmanlarını bulup birliklerini kurtarmak zorundaydılar. Çin'le dengeler biraz aynıydı, o yüzden de o bölgeyi terk etmek zorunda kaldılar. Batağa girmiş gibi oldular, bir tür terörist durumuna düştüler.

Sizi ilgilendiren siyasi meseleler nelerdir? Üzerinde çalıştığınız bir film var mı? Size tutku veren şey nedir?

Bu aralar kendimi biraz uzaklaştırıyorum ve sinema filmi çekmekle ilgili değilim. Gerçekten müthiş bir proje olmadıkça, bir filmde yer almak için yeterli isteği duyabileceği-

mi düşünmüyorum. Çünkü son yaptığım filmde berbat deneyimlerim oldu. Film sektörünün yönetmenler, senaryolar, kadın ve erkek oyuncular sayesinde çözüleceğini umduğum sorunlarından bir tanesi yönetici konumundaki insanların işlerini daha iyi öğrenmesiyle çözülecek. Hafif filmler üreten insanlarla filmleri nasıl çekeceğini bilen insanlar arasındaki uçurum gittikçe genişliyor. Bu da yükü taşıyan insan sayısının artması, dolayısıyla da film çekme maliyetinin yükselmesi anlamına geliyor. Siz belgesel türünde filmler yaptığınız için böyle bir durum sizi etkilemeyecektir, ancak daha ciddi filmler yapmaya başladığınızda ve sektöre girdiğinizde bütçenin ve işleyen bir programınızın olması gerektiğini göreceksiniz. Bu sadece Hollywood'da değil, bütün dünyada film sektörü için gittikçe büyüyen bir sorun. Siyasi arenada ise İskoçya'nın bağımsızlığı için elimden geleni yapmaya çalışıyorum.

Yamaç Okur: Oyunculuk kariyeriniz 1990'ların sonrasında da devam ediyor. Paul Newman, Clint Eastwood gibi erkek oyuncular böylesine itibar görmüyorlar. Gizeminizi korumayı nasıl başardınız?

Sean Connery: Sırlarımdan bir tanesi Hollywood'da yaşamamak. Orada değilseniz, daha çok arananlardan olursunuz. Eğer Hollywood'da yaşıyorsanız, hazırda el altındasınızdır. İnsanları ne şekilde seçtiğinizle ya da başkalarının kendi filmlerini nasıl seçtiğiyle ilgili bir durum. Çünkü kimse bir filmi o filmin başarılı olacağını düşünerek seçemez. Ama ben görmek istediğimi düşündüğümü seçerim. Bunu söyledikten sonra şunu da ekleyeyim; pek çok defa "Bu benim sonunda olmasını beklediğim film değil" dediğim olmuştur. Resim yapmak gibi bir durum bu. Eşim ressam. Resmine başlıyor ve tablo bittiğinde her defasında başlangıçta düşündüğünden bambaşka bir eser ortaya çıkıyor. Filmler için de aynı durum söz konusu. Filmlerin bu noktada farkı çok fazla insanı memnun etme konusundaki teşviktir. Bu işte yönetmen var, senarist, yapımcı, erkek ve kadın oyuncular var ve herkes bir fikirle geliyor. Kesin bir başarı formülü yok. Halktır aslında filmi

yapan. Tespitleri ve beğenileriyle o işin gerçekten başarılı olup olmayacağını belirleyip, sinema için bir anlamda temsilci kesimi oluşturuyorlar. Tercihlerim hep uluslararası nitelikte oldu. Her zaman gerçekten ilginç bulduğum işlerin içinde oldum. Mesela Rus denizaltı kaptanı ya da rahip gibi uluslararası ve tanınabilir nitelikteki karakterler, sizin içinde bulunduğunuz durumu anlayıp duygularınızı paylaşabilir, dolayısıyla da insanlarda heyecan uyandırır. Dünya sinema sektöründe bu kadar uzun süre kalıp, yılları kapsayan bir kariyere sahip olmamı bu gerçeğe bağlıyorum. Anlattığım noktalarda seçici olunca, filmlerin uluslararası piyasalarda dağıtımı için değerinizi de artıyor. Aslında asıl anlatmaya çalıştığım nokta, uluslararasılık boyutu. Arada düşmanlıklar olduğu için bir taraf bir diğerinin yaptığı filmleri beğenmiyordu. Sadece bir filmden ibaret her şey. Ölüm kalım meselesi değil ki!

Setinde büyük bir keyifle çalıştığınız, oyuncularını ile çok iyi vakit geçirdiğiniz filminiz hangisidir? Film yaparken iletişim gücünüzün gelişmiş olması gerekiyor. Film yapma sürecinde –tamamlanmış olması gerekmiyor- yaşadığınız, öğrendiğiniz en güzel tecrübe nedir?

Sanırım Steven Spielberg’le yaptığımız *Indiana Jones (Indiana Jones and the Lost Crusade, 1989)* filmi. Gerçekten iyi bir senaryo ve çok iyi oyuncularla çalıştığım bir film. Sette birlikte mükemmel vakit geçirdik. Önerilere son derece açık, aynı zamanda da son derece disiplinli, programlı ve dakik olan Spielberg, eleştirilerin gelmesinden çok mutlu oluyordu. Bildiğiniz üzere, çoğu oyuncunun çekim sürecinde önerileri olur. Bütün süreçleri çok keyifli geçirdik. Dolayısıyla, beyaz perdede herkesin katkılarıyla ortaya çıkmış, tamamlanmış bir film izledik. Aynı ticari başarıyı yakalayan, ama bunun kadar iyi olmayan, benim de aynı derecede tatmin olmadığım diğer tecrübe-lerim de oldu.

Yaptığınız filmlerden en sevdiğiniz film hangisidir?

Sean Connery: Aklımda belirli bir film yok. Her zaman daha iyisi vardır. Ama ticari başarıyı yakalayamamış bazı filmlerimin, bu duruma rağmen hedeflerine ulaştıklarına, başarılı olduklarına inanıyorum. Buna inansanız da yapacak bir şeyiniz yok ticari anlamda. Madalyonun taraflarından bir tanesi de ne kadar süredir bu sektörün içinde olduğunuzla ilgili. Çektiğiniz film de sizin gibi uzun bir geçmişe sahip olabilir. Sevdiğim bir film olan *Gülün Adı*'nı (*The Name of the Rose*, Yön: Jean-Jacques Annaud, 1986) örnek olarak vereceğim bu noktada. Filmin dayandığı temel fikri sevmiştim. Almanya'nın sert kışı dolayısıyla zor bir çekim süreci geçirmiştik. Beş haftalık kapanış ve sonrasında İtalya'da dolaşma süreci. Alman teknikleri kullanışsız olduğu için bütün sesler çekimler bitirildikten sonra eklendi. Ortaya çıkan film, gerçekten çok ilgimi çeken bir konu üzerineydi ve bence harikulade bir fikre dayanıyordu. Aradaki farkı göstermek adına, yapımçı şirket Twenty Century Fox'a film Avrupa'da gösterime girmeden ABD'de dağıtımına başlamamaları konusunda uyardık. Çünkü Avrupa'daki insanlar, Amerika'da yaşayan insanlara göre daha iyi bir Ortaçağ anlayışına sahip. Bu ricaya rağmen yapımçı bizi dinlemedi, sonra da filmle ne yapacaklarını bilemediler. Balon gibi söndüler. ABD'deki bütün gösterimler sonucunda film 2 milyon dolarlık hasılat yaptı. Avrupa'da ise üç haftada 62 milyon dolarlık hasılat yaptı. Bu rakamlar size piyasadaki anlayış hakkında bir fikir verecektir. Film farklı şekilde tanıtılmış olsaydı, farklı sonuçlar alınabilirdi. Ama siz bir film ortaya koyduğunuzda, genellikle karşı taraf onu deneme amaçlı gösterime koyuyor. ABD'de pek çok defa bunu yapmadılar. Gösterimden kaldırıp halkın görüşünü almaya giriştiler. Sadece beğenmediğiniz bir film üzerine anket yapmak adına soruyoruz: "Filmde sizi en çok etkileyen ya da sevmediğiniz şey neydi?" Sonrasında belki filmin kurgusunu yeniden yapabilirlerdi. Amerika'da yapılan ankette en çok verilen cevap ise şu oldu: "Neden filmdeki herkesin dişleri çürük?" Bu cevap benimle değil ama Amerikalılarla ilgili bir şeyler ifade ediyor. Filmin genelinden hiçbir şey anlamadılar, bir de bunun esprisini

yaptılar. Ama dışleri mesele ettikleri için onları suçlamıyorum, Barry Diller'i ve Fox şirketini filmi yanlış mesajla yanlış şekilde gösterime soktukları için suçluyorum.

Bir oyuncuda olması gereken en vazgeçilmez özellik nedir? Size bir rol sunulduğunda role nasıl yaklaşıyorsunuz? Kusursuz bir film senaryosunda ya da yaratılan karakterde olması gereken kriterler nelerdir? Rolünüze hazırlanırken yaptığınız ön hazırlıklar nelerdir?

Bir oyuncunun hevesi ve azminin olması gerekir. Bu özelliklerden biri olmadığında istenilen oyunculuk başarısının yakalanabileceğine inanmıyorum.

Senaryoyu okuduğunuz anda hissettiklerinizin çok belirleyici olduğunu düşünüyorum. Eğer sizi ciddi anlamda esir alıyorsa, "Bu filmi görmek istiyorum, konusunu da beğendim" dedirtiyorsa, o senaryo birinci önemli kriteri yerine getirmiş demektir. Ama sizin içiniz kıpır kıpır olmamışsa, herhangi bir coşku duymuyorsanız, o zaman zaten o iş için heveslenmek de zor olacaktır. O filmi çekmek için senaryoyu okumaktan o iş için yeşil ışık yakmaya giden uzun bir yol var.

Yüzüklerin Efendisi'nde Gandalf rolünü kabul etmediniz. Aslında sebeplerini biliyoruz. 18 ay boyunca Yeni Zelanda'da kalmak istemediniz. Röportajlarınızdan birinde romandan hiçbir şey anlamadığınızı söylemişsiniz. Matrix'teki mimar rolünü de reddetmişsiniz. Bu rolleri reddetmenizden nedenlerini öğrenmek istiyorum.

Matrix'i de (Yön: Andy Wachowski ve Larry Wachowski, 1999) aynı nedenle reddettim: Anlamadım! *Yüzüklerin Efendisi'nde* de (*The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring*, Yön: Peter Jackson, 2001) aynıydı durum. Her zaman bu projeyi hayata geçirmek isteyen arkadaşım John öyküyü önceden bana anlatmıştı. Ama çok karışıktı, neyin nerede olduğunu anlamadım. Size bir örnek vereyim: Bronx'ta yaşayan siyahi bir çocuğun yazar olma öyküsünün anlatıldığı *Finding Forrester* (*Forrester'ı Bulmak*, Yön: Gus Van Sant, 2000) adlı filmimin çekimleri öncesinde, 15

yaşındaki başrolü oynayan çocukla tanıştım. O bölgedeki insanlar arasından seçmeler yapmıştık ve onu seçtik. Hiçbir oyunculuk deneyimi yoktu. 15 yaşındaydı. Bana göre, Oscar ödülü alması gerekirdi. Büyük oyuncuların hiçbiri 15 yaşlarındayken onun kadar iyi oynayamazlardı, bu insan daha önce hiç oyunculuk yapmamıştı. Her işin bir iyi yaparı vardır. Bu anlattığım gerçekten yetenekli bir insan için geçerli bir durum. Şimdi Brooklyn Üniversitesi'nden Amerikan futbolundan eğitim için burs kazandı. Film sektöründe alt üst olması gibi bir durumla karşılaşmasın diye onu kendi avukatımla irtibata geçirdim, ama o yolunda devam edip mühendis olmayı seçti. Birkaç gün önce Mike Nichols için bir filmde rol aldı. Bursunu etkilemeden parasını da aldı. Başlangıçta bütün koşulların muhalefette olduğu bir hayatı olan insandan bahsediyorum. Annesinin sorunları vardı, yetimler yurdunda büyüdü. Babası da ortalıktan kaybolmuştu. Şartları kısaca ilk başta çok zordu. Ama şimdi hem eğitimine, hem de sinemaya devam ediyor.

Yamaç Okur: Filmografinizde Sidney Lumet önemli bir yere sahip. Sinema kariyeriniz boyunca beş defa çalıştınız. Beş defa sizi tercih etti. Sizinle olan ilişkisi nasıldır?

Sean Connery: O hâlâ benim için çok önemli bir dost. Hatta geçenlerde New York'ta birlikteydik. Sidney, daha yeni bir film bitirdi. Kendisi şu anda 82 yaşında ve hayran olduğum bütün özelliklere sahip: Profesyonellik, zorlu çekim programları, çok sıkı prova dönemleri. Bu adımların her biri bir zincirin halkaları gibi birbirini tamamlıyor. Sidney'le ilk *The Hill*'de (1965) çalıştım. Onun İngiliz ordusunun sıkı disiplinini ve düzenini anlayacağına inanmamıştım. Tamamen yanıldığımı anladım ve çok iyi bir ilişkiyle yürüttük çalışmalarımızı.

Son dönemlerde gazetelerde bir lideri canlandırma rolünün size sunulduğu yazıyor. Bu haberler doğru mu? Sophia Loren'le bir film çekeceğiniz doğru mu?

Hayır. Nereden Sophia Loren'le bir film çekiyor olduğum düşüncesine kapıldılar bilmiyorum, ama doğru değil bu haberler.

Son dönemdeki siyasi olaylar hakkında ne düşünüyorsunuz? Örneğin, bugünlerde dünyanın pek çok yerinde terörist saldırıları düzenleniyor. Bir aktör olarak, bu olayların film sektörüne etkisi hakkında neler düşünüyorsunuz?

Bu olayların film sektörü üzerinde herhangi bir etkisi olduğunu sanmıyorum. Film sektöründe insanlar ne olursa olsun kendi filmlerini yapmaya devam ederler. Filmler yapılmaya başladığından beri bu böyle olmuştur. Gündemdeki olaylara göre konu seçilmez.

Yamaç Okur: Oynadığınız filmlerde on dört ayrı 'kral'ı başarıyla canlandırdınız. Sahip olduğunuz fiziksel özelliklerinizin kralın çevresinde yarattığı etkiyle benzer olması bu rollerin size sunulmasına katkısı var mı?

Belki de bir kraliçeye olduğundan daha yakın olduğu içindir. Hiçbir zaman bilemezsiniz.

Bu alandaki deneyimlerinizden yola çıkarsanız, film çekme sürecine oyuncu olarak girmek ya da bir şekilde bu sürecin parçası olmak için en doğru başlangıç noktası nedir? Belgeseller üzerinde çalışmak mı, senaryolar üzerinde çalışmak mı, yoksa sadece filmler izlemek mi? Az önce heves demiştiniz ama bunun dışında belli temel gerekler yok mu?

O kişinin kendisi gerçekten ne yapmak istediğini anlamak için bu sektörde ve prodüksiyonlar üzerinde çalışmalıdır. Belirleyici pek çok etmen var. Dolayısıyla da ne istediğini bulabilmek için birebir prodüksiyon çalışmasının içinde olmak gerçekten önem taşıyor. Oyuncu ya da yönetmen olmak istediğini zanneden pek çok insan var. Ama onlar gerçekten aradıklarını bulmak için beklemekten başka bir şey yapmıyorlar. Yolunuzda ilerleyip çabalamalısınız. Demelisiniz.

Oyunculüğünüzün çitasını yükselttiğini düşündüğünüz biriyle birlikte çalıştınız mı? Örneğin, benim en sevdiğim filminiz, *The Man Who Would Be King*'de (Yön: John Huston, 1995) Michael Caine ile birlikte çalışmışsınız. Birbirinizin oyunculüğünde olumlu etkiler yaratmışsınız mı?

Sean Connery: Şüphesiz olmuştur. Film çekmenin güzel yanlarından birisi bu. O film hakkında ilginç bir şey anlatayım size. O filmi severim, sonunda da kült bir film haline gelmiştir. Fakat ilk gösterime girdiğinde, kötü yönetim nedeniyle çok başarılı olamadı, çünkü yapımcıların filmin tanıtımını yapacak paraları yoktu. Senaryoyu yazmış olan John Huston, 29 yıldır filmi yeniden çekmeye çalışıyordu. Kimse öyküyü ondan daha iyi anlamadı. Michael ve ben rollerimizle ilgili olarak onunla konuştuk. O da bize; “Anlamanız gerekiyor” derdi. “Bir adam iki adamdır aslında. İki birbiri tamamlar, ama tek bir insanda birleşir esasında.” Bu bizim kendi içimizde anlamamız gereken bir durum. Bazı bölümleri değiştirdik kendi aramızda, bir şey fark etmedi. Karakterler öylesine iyi belirlenmişti ki sahnelerin herhangi birinde diyalogları idare edebiliyordunuz. Michael’la çalışmak olağanüstü güzeldir. Kendisi çok başarılı bir oyuncu. Christopher Plummer da dahil olmak üzere gerçekten çok iyi bir kadroyla çalıştık, sonrasında yaşananlar dışında da son derece iyi bir deneyimdi benim için. Allied Artists ve Columbia Pictures adlı iki şirketin yapıcılığında çekildi film. Bir karma durumdu bu. Kimse sonradan ticari anlamda yaşananların nasıl çözüleceği konusunda asıl sorumluluğu almadı. Columbia Pictures, ABD’deki, Allied Artists ise yurtdışındaki gösterimler içindi. Sonunda onlara dava açma noktasına geldim. Çünkü sonunda bildiğiniz gibi, hesap kitap işleri gündeme geldi. Bütün davalara ve sorunlara rağmen, film hayatta kaldı, kült oldu. Senaryo sadece 22 sayfa uzunluğundaki bir öyküden alınmıştı. Filmin özünü de bu oluşturuyor zaten. Giriş, gelişme ve sonuç bölümüyle bir konu olur her filmde. Bu filmde temel konu arkadaşlıktı.

Film üretim süreci için eleştirel bir gözünüz var. İdari yapımcıların görevlerini öğrenmesinden bahsettiniz. Bu tür yapımcılarla olan sorunlarınızdan bahsedebilir misiniz? Ayrıca oyunculuğunuza yapılacak müdahalede hoşgörü sınırınız ne olur? Rolünüzle kendiniz mi başa çıkmak istersiniz yoksa yapımcılarla yönetmenin yön vermesine izin verir misiniz?

50 yıldır hiçbir erkek ya da kadın oyuncuyla ya da yönetmenle böyle bir mesele yaşamadım. Benim sözünü ettiğim gerçekten yeterince profesyonel olmayan, ne olup bittiğinin farkında olmayan yetkili görevdeki kişilerdi. Bu noktada yaşanan en büyük sorunlardan biri onların “Bilmiyorum” demeyi kabul etmemeleri. Bir filmde idari yapımcı bilmediği için bir hata yapar, o hatayı düzeltmek nerdeyse imkansız oluncaya kadar o hata ortaya çıkmaz. Zincirleme reaksiyondur bu. Sonrasında da hiçbir şey işe yaramaz. Ben hep sinema yazarlarıyla çalıştım, dolayısıyla da hep provalı çalıştım. Prova yaptığınızda oynadığınız rolü de öteki karakterleri de daha iyi ve daha fazla anlamaya başlıyorsunuz.

Sean Connery Kimdir?

Thomas Sean Connery 25 Ağustos 1930'da İskoçya'nın Edinburgh kentinde doğdu. 1950 yılında girdiği Mr. Universe (Bay Kainat) yarışmasında üçüncü oldu. Bu yarışmada derece almasının ardından sinema dünyasına hızlı bir giriş yapan başarılı aktör, 1955 yılında *Let's Make Up* filmi ile oyunculuğa başladı. 1962'de Ian Fleming'in yönettiği *Dr. No* filmi ile oynamaya başladığı 007 James Bond karakteriyle adını tüm dünyaya duyurdu. 1983 yılında *Never Say Never Again* adlı Bond filminde oynadı. 1986 yılında *Highlander* ve Umberto Eco'nun romanından uyarlanan bir başyapıt kabul edilen *The Name Of The Rose* filminde rol aldı. 1987 yılında *Indiana Jones and the Last Crusade* (*Indiana Jones: Son Macera*) filminde rol aldı. 1988'de *The Untouchables*'daki rolü ile En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu dalında Oscar aldı. 2000 yılında rol aldığı *Finding Forrester* filmi ile oyunculuğundan yeniden söz ettirdi.

Başlıca Filmleri

- Let's Make Up (1955)
- Another Time, Another Place (1958)
- Dr. No (1962)
- Goldfinger (1964)
- Woman of Straw (Esrarengiz Dilber, 1964)
- Marnie (Hırsız Kız, 1964)
- Thunderball (1965)
- Ransom (Fidyeye, 1995)
- The Dream Factory (1975)
- The Terrorists (1975)
- The Wind and the Lion (1975)
- The First Great Train Robbery (1979)
- Never Say Never Again (Asla Asla Deme, 1983)
- Highlander (İskoçyalı, 1986)
- The Name of the Rose (Gülün Adı, 1986)
- The Untouchables (Dokunulmazlar, 1987)
- Indiana Jones and the Last Crusade (Indiana Jones: Son Macera, 1989)
- The Hunt For Red October (Kızıl Ekim, 1990)
- Robin Hood: Prince of Thieves (1991)
- First Knight (İlk Şövalye, 1995)
- The Rock (Kaya, 1996)
- The Avengers (1998)
- Entrapment (Kurda Tuzak, 1999)
- Finding Forrester (2000)

Aldığı Önemli Ödüller

- 1988 BAFTA En İyi Aktör (Gülün Adı)
- 1988 En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu Oscarı (Dokunulmazlar)
- 1996 Golden Globes Cecil B. DeMille Ödülü
- 1999 Avrupa Film Ödülleri İzleyici Ödülü En İyi Aktör (Kurda Tuzak)
- 1999 Kennedy Center Honors Yaşam Boyu Başarı Ödülü
- 2005 Avrupa Film Ödülleri Yaşam Boyu Başarı Ödülü
- 2006 ABD Film Enstitüsü (AFI) Yaşam Boyu Başarı Ödülü